

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 2. september 2020 blev i sag nr. 94549:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Arkitekternes Pensionskasse
Tuborg Havnevej 14
2900 Hellerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har pensionsordning. Han har i klageskemaet af 4/12 2019 til nævnet bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Jeg har anmodet selskabet om at oprette en rateforsikring under 53.000,- grænsen med henblik på at nedbringe min skattepligtige indkomst på selvangivelsen for 2017.

På min forespørgsel om hvilket kontobeløb hos pensionskassen jeg skulle indbetale beløbet til, mente pensionskassens rådgiver, at en ekstra indbetaling fra min arbejdsgiver i forbindelse med en fratrædelsesgodtgørelse kunne anvendes, så jeg ikke behøvede at indbetale yderligere. Imidlertid opnåede jeg ikke fradraget idet der jo ikke er betalt skat af det arbejdsgiverbetalte bidrag, og led dermed et tab på ca. kr. 26.000,-.

Yderligere har jeg muligvis lidt et tab, da afkastet på den nu (ulovligt?) arbejdsgiverbetalte rateforsikring, afhængig af min restlevetid, formodentlig er lavere end min livsvarende pension og enkepension.

Disse forhold er ikke blevet belyst ved rådgivningen, hvilket må anses for en mangel.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker, som nævnt i min henvendelse til pensionskassen, compensation for mit økonomiske tab som følge af mit manglende fradrag. Yderligere ønsker jeg compensation, for det tab jeg lider som nævnt ovenfor. Jeg har ikke adgang til modeller som kan beregne dette tab, men det burde være indgået i rådgivningen."

I brev af 18/12 2019 fra selskabet til nævnet hedder det bl.a.:

"Tvisten drejer sig om, hvorvidt selskabet har pådraget sig et rådgivningsansvar i forbindelse med at en del af klagers arbejdsgiverbetalte fratrædelsesgodtgørelse er blevet placeret på en ratepension, hvorved klager opnåede bortseelsesret, men ikke fradrag i den personlige indkomst.

Sagsfremstilling

Klager blev optaget i pensionsordningen som led i en pensionsgivende ansættelse ved ... Der blev indbetalt til ordningen frem til den 1. november 2017, hvor klager fratrådte. Klagers arbejdsgiver indbetalte i den forbindelse en fratrædelsesgodtgørelse på 97.194,96 kr. til selskabet.

Klager kontaktede selskabet telefonisk den 14. november 2017 med henblik på rådgivning om privat indbetaling til ratepension. Den pensionsrådgiver, som tog imod opkaldet, henviste klager til den personlige del af selskabets hjemmeside, hvor der er mulighed for at foretage indbetalinger on-line via et selvbetjeningsmodul (bilag 1). Klager benyttede sig dog ikke af muligheden for indbetaling.

Den 11. december 2017 kontaktede klager selskabet på ny og anmodede om udbetaling af alderspension fra 1. februar 2018 (bilag 2). Det fremgår ikke specifikt af telefonreferatet, men under samtalen blev det aftalt, at den tidligere indbetalte fratrædelsesgodtgørelse skulle anvendes dels til ratepension, dels til livsvarig alderspension. Klager opnåede bortseelsesret for indbetalingerne, jf. PBL § 19, men ikke fradrag i den personlige indkomst, jf. PBL § 16.

Selskabet sendte en digital besked til klager den 15. december 2017 med bekræftelse på, hvordan fratrædelsesgodtgørelsen var blevet anvendt (bilag 3).

Klager kontaktede herefter selskabet den 27. marts 2018 og meddelte, at dengang han aftalte med selskabets pensionsrådgiver, at hans fratrædelsesgodtgørelse blandt andet skulle anvendes til ratepension, havde han forventet at opnå et fradrag i sin personlige indkomst (bilag 4).

Selskabet svarede klager den 9. april 2019 og oplyste, at indbetalingerne til pensionsordningen var indberettet korrekt til SKAT, og at der dermed var opnået bortseelsesret frem for fradrag i den personlige indkomst (bilag 5).

Samme dag kontaktede klager selskabet igen. Klager oplyste nu, at han hele tiden at havde været klar over, at indbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen alene ville medføre bortseelsesret. Derfor havde han ønsket at indbetale egne midler til ratepensionen for at opnå skattefradrag, og det var klagers opfattelse, at han var berettiget til økonomisk kompensation, fordi han ikke havde opnået det ønskede fradrag (bilag 6).

Efter at have gennemgået sagen kontaktede selskabet klager den 10. april 2018 og fastholdt, at der var ydet korrekt rådgivning om anvendelsen af fratrædelsesgodtgørelsen. Selskabet henviste til, at der ikke foreligger nogen oplysninger i sagen, der dokumenterer, at klager skulle have været i dialog med selskabet om andre indbetalinger end fratrædelsesgodtgørelsen under samtalen den 11. december 2017, og der derfor ikke havde været anledning til at rådgive om yderligere indbetaling (bilag 7). Herudover henviste selskabet til, at klager den 14. december 2017 havde fået besked om, hvordan godtgørelsen ville blive anvendt. Klager gav i den forbindelse udtryk for, at han ikke mente at beskeden var fyldestgørende, idet selskabet burde have oplyst, at indbetalingen ikke medførte fradrag i hans personlige indkomst. Samtidig gjorde selskabet opmærksom på, at det

ikke er normal praksis at afvise private indbetalinger til pensionsordningerne. Hvis klager havde gjort opmærksom på, at han ønskede at foretage en privat indbetaling, ville selskabet naturligvis have taget imod den.

Den 20. april 2018 bekræftede selskabet endnu engang overfor klager, at afgørelsen blev fastholdt (bilag 8).

Den 27. december 2018 sendte klager besked til selskabet om, at han fortsat mente at være blevet dårligt rådgivet og ønskede kompensation (bilag 9). Klager oplyste, at han under samtalen den 11. december 2017 eksplicit havde nævnt, at han ønskede at oprette en ratepension for at nedbringe sin skattepligtige indkomst. Selskabets pensionsrådgiver henviste angiveligt klager til at foretage indbetalingen via den personlige del af selskabets hjemmeside, men samtidig skulle rådgiveren have foreslået, at klager i stedet kunne indbetale en del af fratrædelsesgodtgørelsen til ratepension. Klager oplyser, at pensionsrådgiveren direkte frarådede klager at indbetale privat til pensionsordningen med besked om, at det ikke var nødvendigt. Selskabet svarede den 28. december 2018 og fastholdt, at der efter vores opfattelse var ydet korrekt rådgivning (bilag 10).

Stillingtagen til klagen

Det er klagers opfattelse, at selskabet har ydet ham utilstrækkelig rådgivning, og at dette har været årsag til et tab på ca. 26.000 kr., som følge af manglende fradrag i hans personlige indkomst.

Selskabet gør gældende at den rådgivning, som klager har modtaget, har været fuldt ud tilstrækkelig, og det bestrides, at det manglende fradrag i klagers personlige indkomst har medført et tab som beskrevet ovenfor.

Til støtte herfor anføres:

- Det er ubestridt, at klager har aftalt med selskabets pensionsrådgiver, at en del af fratrædelsesgodtgørelsen skulle anvendes til ratepension.
- Klager har den 9. april 2018 oplyst, at han var klar over, at indbetaling af fratrædelsesgodtgørelsen til ratepension alene ville medføre bortseelsesret og ikke fradrag i den personlige indkomst.
- Den 15. december 2017 bekræftede selskabet overfor klager, hvordan fratrædelsesgodtgørelsen ville blive anvendt.
- Der foreligger ikke nogen oplysninger i sagen, der kan underbygge at klager skulle have været i dialog med selskabet om andre indbetalinger end fratrædelsesgodtgørelsen under samtalen den 11. december 2017, og derfor har selskabet alene rådgivet om anvendelsen af denne.
- Der foreligger ikke nogen oplysninger i sagen, der kan underbygge klagers gengivelser af samtalen med selskabets pensionsrådgiver. Det har desuden formodningen mod sig, at selskabets pensionsrådgivere skulle afvise at modtage private indbetalinger.
- Klager er bekendt med fremgangsmåden i forbindelse privat indbetaling. Allerede i november 2017 fik han således personlig rådgivning om, hvordan sådanne indbetalinger foretages via hjemmesiden, og ifølge hans egne oplysninger blev han igen henvist til hjemmesiden under samtalen den 11. december 2017.
- Klager har modtaget fyldestgørende rådgivning, og der foreligger ikke nogen omstændigheder i sagen, der kan underbygge klagers påståede forventninger om fradrag i den personlige indkomst som følge af indbetaling af fratrædelsesgodtgørelsen til ratepension.
- Det er klager, som skal føre bevis for, at selskabet har pådraget sig et rådgivningsansvar, jf. kendelse nr. 84215, og denne bevisbyrde er ikke løftet.

- Endelig gør selskabet gældende, at det manglende fradrag ikke har medført noget konkret økonomisk tab. En privat indbetaling ville alene have medført udskydelse af skattebetalingen til pensioneringstidspunktet. Det manglende fradrag modsvares desuden af, at klager har haft midlerne til rådighed i 2017.
- Afslutningsvis skal det bemærkes, at der ikke er nogen forskel på afkastet til henholdsvis livrente og ratepension.

Klagen bør derfor ikke tages til følge."

Klageren har i brev af 17/1 2020 til nævnet bl.a. bemærket:

"Påstand

AP har påført mig et tab på mindst 26.900 kr. gennem fejlagtig og dårlig rådgivning i forbindelse med etablering af en ratepension under ordningen med skattefradrag i personlig indkomst, som på det pågældende tidspunkt havde et loft på 53.500 kr.

Jeg henvendte mig telefonisk til AP den 11. december 2017 med henblik på, at oprette en ratepension for at sikre mig et skattefradrag i min personlige indkomst. Jeg oplyste, at hensigten alene var, at nedbringe det beløb, jeg skulle betale topskat af. Til støtte for denne påstand, kan jeg henviser til ..., ... Bank, som kan bekræfte, at jeg samme dag i december 2017 kontaktede banken med samme formål.

Under samtalen anmodede jeg den pågældende pensionsrådgiver om, at anvise et kontonr. til indbetaling, men i stedet foreslog APs pensionsrådgiver, at indskuddet kunne trækkes fra en nylig modtaget ekstraordinær indbetaling på min arbejdsgiverbetalte livsvarige pensionsordning.

Den omstændighed, at indbetalingen på pensionsordningen allerede var omfattet af bortseelsesretten, og at ratepensionen derfor ikke som forudsat medførte fradrag i min personlige indkomstskat blev overset af APs pensionsrådgiver. Fejlen, som alene skyldes AP, blev jeg først opmærksom på ved modtagelsen af selvangivelsen for 2017.

Yderligere har AP leveret usædvanlig dårlig rådgivning. Som det fremgår af de vedlagte telefonreferater og øvrig korrespondance fra AP, har jeg ikke modtaget oplysninger om konsekvenser eller rentabilitet i forbindelse med omlægning af midler fra én pensionsordning (min livsvarige pension med enkepension) til ratepensionen. Derfor har jeg ikke haft mulighed for at overveje eventuelle negative konsekvenser af omlægningen.

Jeg har heller ikke modtaget oplysning om de skattemæssige konsekvenser, herunder at beløbet der benyttes til ratepension, allerede er omfattet af bortseelsesretten og derfor ikke medfører skattefradrag i min personlige indkomst.

AP har ikke på noget tidspunkt inden udløbet af året 2017 oplyst over for mig, at den ratepension jeg havde oprettet ikke gav et fradrag i min personlige indkomst, til trods for at jeg havde gjort klart for AP, at det var hele formålet med at oprette ratepensionen.

Endelig er det mig uforståeligt, og jeg har ikke af AP fået oplyst, hvad formålet og fordelene ved at bruge midler fra min livsvarige pension til indskud på en ratepension skulle være, når der nu ikke fulgte et fradrag i min personlige indkomst med.

Kommentarer til APs svarbrev

APs svarskrivelse giver mig anledning til følgende kommentarer:

...

AP nævner på side 1, afsnit 4 og 5, at jeg i to omgange i 2017 henvendte mig telefonisk for at få oprettet en ratepension under 53.500 kr. reglen med privat indbetaling. Ved begge henvendelser oplyste jeg over for selskabet, at formålet med ratepensionen var at få et skattefradrag med henblik på at nedbringe min skattepligtige indkomst på selvangivelsen for 2017, og at jeg var i besiddelse af frie midler til at indskyde på ratepensionen.

Det fremgår således også af afsnit 4, 1. og 2. linje i svarbrevet, at AP var bekendt med, at der var tale om en privat indbetaling til ratepensionen under 53.500 kr. ordningen.

Ønsket om skattefradraget var, som oplyst over for AP, at jeg som følge af en seniorordning i forbindelse med fratrædelse fra min ansættelse i ..., ville få udbetalt feriepenge for det følgende år allerede i 2017. Feriepengene ville blive beskattet med topskat, hvilket jeg ønskede at undgå, ved det skattefradrag oprettelsen af ratepensionen ville bibringe.

I seniorordningen indgik tillige en ekstraordinær indbetaling på min arbejdsgiverbetalte pensionsordning på 97.195 kr.

Indgåelsen af aftalen om ratepensionen foregik telefonisk med én af APs pensionsrådgivere. På dette tidspunkt, var jeg ikke klar over at beløbet allerede var indgået, da dispositionsdatoen almindeligvis var den sidste dag i måneden. Da jeg bad om kontonummeret på den konto, hvortil beløbet til ratepensionen skulle indbetales, foreslog pensionsrådgiveren, at beløbet kunne hæves fra det netop indbetalte beløb fra min arbejdsgiver. Jeg var lidt tvivlende over for fremgangsmåden, da jeg havde opfattelsen af, at det indbetalte beløb fra arbejdsgiver var prædestineret til min livsvarige pension. Pensionsrådgiveren mente dog, at fremgangsmåden var i overensstemmelse med gældende regler, og jeg gav i telefonen udtryk for, at det var glimrende, at jeg således kunne få et stort skattemæssigt fradrag uden at skulle have penge op af lommen. Dette gav ikke pensionsrådgiveren anledning til kommentarer, og jeg fik opfattelsen af, at både ratepension og det heraf følgende fradrag i min personlige indkomst var på plads som aftalt.

Det viste sig imidlertid ikke at være tilfældet, hvilket jeg fandt ud af, da jeg ultimo marts 2018 fik årsopgørelsen for 2017. Fradraget for ratepensionen var ikke medtaget uanset jeg stedse over for AP har forudsat, at formålet med at etablere ratepensionen var et fradrag i den personlige indkomst.

Da jeg konfronterede AP med dette, meddelte AP, at jeg havde fået fradraget, som nævnt i APs skrivelse afsnit 5, at *'klager opnåede bortseelsesret for indbetalingerne'*. Dette er ikke korrekt; bortseelsesretten trådte i kraft i det øjeblik min arbejdsgiver indbetalte beløbet på 97.194 kr. til min pensionsordning. Hvis AP ikke havde overført beløbet til ratepensionen fra min livsvarige pension, ville beløbet stadig have været omfattet af bortseelsesretten, og ikke medført skattebetaling i 2017. AP har tydeligvis overset denne omstændighed, og har herved pådraget sig erstatningsret for dårlig og fejlagtig rådgivning.

På side 1, afsnit 5 i APs skrivelse er det nævnt, at det ikke fremgår specifikt af telefonreferatet, hvad der blev aftalt. Jeg kan tilføje, at heller ikke senere har fået en skriftlig bekræftelse af det af-

talte. Dette må betegnes som usædvanlig dårlig og kritisabel forretnings- og forvaltningsskik. Jeg har tidligere forsøgt at få referaterne fra telefonsamtalerne udleveret men uden held, jf. bilag 8. Oplysningen om, at jeg ikke havde opnået fradrag i min personlige indkomst, hvilket var en klar forudsætning, blev jeg, som nævnt, først vidende om ved modtagelsen af selvangivelsen ultimo marts 2018.

På side 1, afsnit 6 fremgår det, at AP ved brev af 15. december 2017 har oplyst, hvordan den ekstraordinære pensionsindbetaling er blevet anvendt, men ved en fejl eller af uvidenhed oplyser AP ikke, at beløbet allerede er omfattet bortseelsesret, og derfor ikke er fradragelsesberettiget i min personlige indkomst.

På side 1, afsnit 7 henvises til bilag 4. Af bilaget fremgår det, at AP ser *'udfordringer i, at kunden ikke her fået personligt fradrag i 2017'*. Oversat til almindeligt dansk betyder dette: 'Vi har begået en fejl, hvordan klarer vi den'. Der foreligger således internt en erkendelse af at have begået en fejl.

På side 2, afsnit 1 bliver det næsten Kafkask, AP mener at bortseelsesretten er opnået ved oprettelsen af ratepensionen, men det beløb der anvendes var jo allerede omfattet af bortseelsesretten. I øvrigt var det netop formålet med manøvren, at opnå fradrag i min personlige indkomst.

På side 2, 2. afsnit påstår AP at jeg har oplyst, at jeg *'hele tiden har været klar over at indbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen* (den ekstraordinære pensionsindbetaling, min bmk.) *alene ville medføre bortseelsesret'*. Det er ganske enkelt ikke korrekt, derimod var det AP, som oplyste mig herom ved denne telefonsamtale.

På side 2, 3. afsnit sidste linje, påstår AP, at de ville have taget imod et tilbud om privat indbetaling, men det gjorde de altså ikke. Tilbuddet forelå allerede 14. november 2017, jf. APs svarbrev side 1, afsnit 4.

I APs svarbrev tages der afslutningsvis stilling til min klage i 10 punkter, som giver mig anledning til følgende kommentarer:

1. Aftalen, som jeg aldrig har modtaget en skriftlig kopi af, er indgået med grundlag i APs fejlagtige rådgivning og med den udtalte forudsætning fra min side, at jeg skulle opnå et fradrag i min personlige indkomst.
2. Udsagnet kan ikke genkendes i telefonreferatet og er i øvrigt usandt.
3. Det blev ikke oplyst, at en væsentlig forudsætning, nemlig fradrag i min personlige indkomst, ikke var opfyldt.
4. Det fremgår af APs svarbrev side 1, afsnit 4, at jeg kontaktede AP med henblik på rådgivning om privat indbetaling til ratepension. Under samtalen den 11. december var det en forudsætning fra min side, at fradrag i min personlige indkomst var en forudsætning for aftalen om ratepension. Om jeg skulle betale fra den ene eller den anden konto var ikke afgørende for mig. I øvrigt blev jeg først ved samtalen gjort opmærksom på, at den ekstraordinære indbetaling var foretaget. Den oplysning kom fra pensionsrådgiveren. Hvis jeg havde sagt (men det gjorde jeg

ikke) at beløbet til ratepensionen skulle tages herfra, burde rådgiveren have oplyst om de særlige skatteforhold og skrevet dette i brevet af 14. december 2017 (bilag 4).

5. Manglen på oplysninger i sagen skyldes den meget dårlige referat- og notatkultur i AP. Formodningen er ikke i overensstemmelse med den faktiske hændelse.
6. Udsagnet er ikke korrekt. Jeg har aldrig haft åbnet den pågældende hjemmeside. Jeg ønskede ikke at benytte mig af hjemmesidefremgangsmåden, men ønskede personlig rådgivning i forbindelse med aktivering af min livsvarende pension og etablering af ratepensionen.
7. Hvis AP mener, at jeg har fået udleveret fyldestgørende rådgivning, vil jeg opfordre AP til at fremlægge denne. Med hensyn til APs viden om mine forventninger til fradrag henvises til APs svarbrev side 1, 4. afsnit. Mine forventninger blev sagt højt og tydeligt ved telefonsamtalen med pensionsrådgiveren. Hvis AP mener, at jeg havde andre forventninger, opfordrer jeg AP til at fremkomme med dokumentation herfor.
8. AP har ved at undlade at opfylde sin referatpligt sikret sig, at indholdet af telefonsamtalerne ikke er dækkende eller fyldestgørende. Jeg mener dog, at der i nærværende fremstilling er påpeget tilstrækkelige beviser for fejlagtig og dårlig rådgivning. Alene den omstændighed at jeg ønsker et indskud på ratepensionen på 53.500 kr., som svarer til loftet på ordningens skattefradrag, viser med al tydelighed min hensigt. Hvis AP derimod havde overbevist mig om, at det var en rigtig god ide at oprette ratepensionen uden fradrag i min personlige indkomst, hvorfor er så ikke hele beløbet fra min arbejdsgiver overført til ratepensionen?
9. Dette er en overraskende melding fra et selskab, som lever af at sælge pensioner. Her står jo rent faktisk, at det ikke giver nogen økonomisk fordel at oprette pensioner. Men det er som en række af APs øvrige postulater ikke korrekt. Set i min optik har skatteudskydelsen en likvidmæssig betydning, der er forskel i marginalsat på indbetalings- og udbetalings tidspunktet har betydning, og naturligvis har skattefradraget en væsentlig betydning i indbetalingsåret, som er hele omdrejningspunktet i ratepensionskonceptet. Faktisk betyder det så meget, at myndighederne har sat loft over fradragsbeløbet.
10. Jeg opfordrer AP til at komme med dokumentation for udsagnet med udgangspunkt i min, og da pensionsordningen indebærer enkepension, min hustrus forventelige restlevealder."

Selskabet har i brev af 28/2 2020 til nævnet bl.a. bemærket:

"Klagers argumentation synes at være baseret på nogle misforståelser omkring de skattemæssige regler for behandling af indbetalinger til pensionsordninger, og selskabet finder i den forbindelse anledning til at præcisere, at den øvre grænse for skattebegunstigede indbetalinger til ratepension gælder uanset, om der indbetales via en arbejdsgiver, hvilket medfører bortseelsesret, jf. PBL § 19, eller privat, hvilket medfører fradragsret, jf. PBL § 16.

Det betyder, at hvis selskabet havde placeret hele den fratrædelsesgodtgørelse, som klagers arbejdsgiver har indbetalt, på ratepension, ville klagers personlige indkomst være blevet forhøjet med det beløb, der oversteg 53.500 kr., på årsopgørelsen for 2017. Det bemærkes i den forbindelse, at tidspunktet for indbetaling til pensionsordningen ikke er afgørende for, hvorvidt der er

bortseelsesret. Den endelige skatteansættelse for indkomståret afsluttes først ved udstedelse af årsopgørelsen.

Selskabet skal desuden gøre opmærksom på, at loftet for indbetalinger til ratepension er ikke fastsat ud fra skattemæssige betragtninger, men på baggrund af et politisk ønske om at tilskynde til indbetaling til livrente. Dels for at fremme livsvarig forsørgelse, dels for at begrænse spekulation i modregningsreglerne for de offentlige ydelser ved at vælge kortere udbetalingsforløb.

Selskabet har ikke på noget tidspunkt flyttet midler fra klagers livrente til ratepensionen. Dette ville udgøre en skattemæssig disposition, hvilket udløser 60 procents afgift, jf. PBL § 29 og § 41 modsætningsvis. Den fratrædelsesgodtgørelse, som klagers arbejdsgiver har indbetalt, er først placeret på klagers pensionsordning efter telefonsamtalen den 11. december 2017, hvor det blev aftalt, at der skulle anvendes det maksimale beløb til ratepension, og at den resterende del skulle anvendes til livrente. Det er ikke korrekt, når klager anfører, at han aldrig har modtaget nogen skriftlig bekræftelse på denne aftale. Bekræftelsen er fremlagt som bilag 3.

Klagers gengivelser af telefonsamtalerne med selskabet finder ikke støtte i de telefonreferater, der foreligger i sagen. Det har formodningen imod sig, at selskabets rådgivere skulle fraråde kunder at indbetale private bidrag til deres pensionsordninger, ligesom klager ikke reelt kan have haft en forventning om, at anvendelsen af fratrædelsesgodtgørelsen til ratepension, udover bortseelsesret, også ville medføre ret til yderligere fradrag for det samme beløb. Selskabet skal desuden endnu engang gøre opmærksom på, at det er klager, der skal føre bevis for, at selskabet har pådraget sig et rådgivningsansvar.

Selskabet er ikke enig i, at den bemærkning om udfordringer, der fremgår af telefonreferatet fremlagt som bilag 4, skulle være udtryk for, at selskabet har erkendt, at der er begået fejl i forbindelse med sagsbehandlingen. Bemærkningen er baseret på klagers egne subjektive gengivelser af omstændighederne under samtalen, ikke på en konkret gennemgang af det faktiske forløb, og den afspejler ikke selskabets holdning.

Selskabet fastholder på den baggrund, at klagen ikke bør tages til følge, og henviser i det hele til det tidligere fremførte.

Klager har i sit svar henvist til en medarbejder i ... Bank, der angiveligt kan understøtte de påstande, som klager er fremkommet med under sagen. Selskabet skal afslutningsvis bemærke, at en sådan nærmere bevisførelse i givet fald må foregå ved domstolene, hvor der er mulighed for parts- og vidneforklaringer."

I brev af 21/3 2020 fra klageren til selskabet hedder det bl.a.:

"Indledningsvis har jeg noteret mig, at AP ikke har fremsendt dokumentation for, at der ikke er forskel på ratepensionen og livrentepensionen jf. nr. 10 i mit brev af 17. januar 2020, hvilket hermed bringes i erindring. Jeg vil gerne supplere med et spørgsmål om, hvad formålet med at oprette ratepensionen var, hvis der ikke er nogen afkastmæssig forskel, ikke mindst når det ifølge APs oplysning er et politisk ønske, at tilskynde til indbetaling på livrentepension frem for ratepension. Her må man sige, at AP gør stik det modsatte af det politiske ønske.

AP skriver i sin svarskrivelse, at min argumentation er baseret på misforståelse af skatteregler, og henviser til 53.500 kr. grænsen. Men hvis der er fordele ved ratepensionen, ud over de skattemæssige, som jeg ikke fik del i, kunne AP jo have foreslået at oprette endnu én umiddelbart efter årsskiftet.

...

AP skriver videre, at jeg ikke reelt kunne have en forventning om, at den ekstraordinære indbetaling på livrentepensionen ville kunne medføre yderligere fradrag.

Bortset fra at APs ovenstående påstand er hypotetisk, og kun har til formål at mistænkeliggøre min person, er den også forkert. Der er klart, at der i situationen ikke er noget formål ved at overføre midler fra én pensionsordning til en anden, hvis det ikke medfører et skattefradrag i min personlige indkomst. Det er skattefradraget, som er den drivende kraft i dispositionen. Ønsket om dette ekstra skattefradrag skyldes, at mine feriepenge for 2018, samt overskydende ferie for 2017/18 blev udbetalt ved min fratrædelse, hvilket forøgede min skattepligtige indtægt for 2017 mærkbart.

Hvis jeg på tidspunktet var vidende om, at jeg ikke ville opnå det ønskede fradrag, som AP helt grundløst postulerer, giver dispositionen ingen mening.

Jeg blev ikke gjort bekendt med, at den ekstraordinære indbetaling ikke kunne anvendes således, som AP har foreslået og gjort. APs pensionsrådgiver havde, eller burde have haft, denne viden, og var det hans pligt i forbindelse med rådgivningen at oplyse mig herom og samtidig oplyse, at jeg ikke ville få et fradrag i min personlige indkomst, men det gjorde han ikke. Jeg må ligeledes henvise til, at dispositionen ikke var mit forslag, jeg ønskede at indbetale beløbet af egne frie midler, hvilket jeg oplyste over for AP både ved telefonsamtalen og tidligere.

At AP var bekendt med mit ønske om, at opnå et fradrag i min personlige indkomst, fremgår af APs skrivelse af 18. december. Heri hedder det, at jeg allerede den 14. november havde kontaktet AP med henblik på at oprette en privat ratepension med fradrag i min personlige indkomst, hvilket AP har noteret sig, burde have indgået i sagsbehandlingen.

Jeg havde ikke nogen intention om at benytte allerede indbetalte pensionsbidrag på min livrentepension før pensionsrådgiveren hos AP rådede mig hertil. Derimod havde jeg en tydeligt udtalt forventning om at få et fradrag i min personlige indkomst. Jeg gik ud fra, at jeg blev rådgivet af en professionel og omhyggelig rådgiver i et pensionsselskab jeg havde indbetalt til i knap 40 år, og som jeg tidligere havde fuld tillid til. Derfor mener jeg også, at AP bør erkende sit ansvar, og kompensere mig for det tab jeg har lidt."

Selskabet har i brev af 7/4 2020 til nævnet bl.a. anført:

"Den opsparede værdi på de enkelte pensioner forrentes uafhængigt af pensionernes virkemåde. Der er ikke således ikke forskel på forrentningen af henholdsvis ratepension og livrente. Den årlige depotrente offentliggøres på selskabets hjemmeside.

Selskabet skal endnu engang understrege, at der ikke er overført midler fra klagers livrente til ratepensionen. Vi modtog den ekstraordinære indbetaling fra klagers tidligere arbejdsgiver den 31. oktober 2017. Efter vores samtale med klager den 11. december 2017, blev midlerne placeret på

klagers pensionsordning med virkning fra den 1. november 2017, og de blev således forrentet sammen med den øvrige del af pensionsordningen fra denne dato.

Indbetalingen er anvendt i overensstemmelse med den aftale, der er indgået mellem klager og selskabet."

Klageren har i brev af 29/4 2020 til nævnet bl.a. bemærket:

"Indledningsvis har jeg noteret mig, at AP trods min opfordring ikke har leveret dokumentation for APs påstand om, at der ikke er forskel på rentabilitet mellem henholdsvis livrente og ratepension, hvis man tager min hustrus og min forventelige restlevetid i betragtning, hvilket er beklageligt.

Hvis en sammenligning af rentabiliteten over tid var blevet foretaget og givet til mig ved aftalens indgåelse, var det manglende skattefradrag trådt tydeligt frem, og denne sag kunne være undgået. Når jeg på tegningstidspunktet ikke specifikt efterspurgte en sådan sammenlignende beregning, var det fordi, jeg var af den faste overbevisning, at jeg havde tegnet en ratepension, der ville medføre en skattemæssig besparelse på ca. kr. 27.000,- hvilket afgjort var til ratepensionens fordel frem for livrenten.

I det materiale AP har fremsendt til mig, fremgår det ikke, at indbetalingen ikke var fradragsberettiget i min personlige indkomst. Det fremgår heller ikke noget sted, at beløbet allerede var omfattet af bortseelsesret, eller hvilken indflydelse dette ville få på mine skattemæssige forhold i indbetalingsåret.

AP nævner, at indbetalingen er sket i overensstemmelse med den indgåede aftale. Dette er ikke korrekt. Jeg bliver nødt til igen at nævne, at aftalens udtrykkelige formål var, at der skulle oprettes en ratepension med henblik på at nedbringe min personlige skattepligtige indtægt. Dette fremgår også af APs skrivelse af 14. december 2019, hvor der henvises til telefonsamtale af 14. november 2017 mellem AP og mig vedrørende privat indbetaling til ratepension.

Hvis det virkelig er foregået, som AP skriver, hvilket det ikke er, så skulle jeg have ringet til AP og anmodet om at kr. 53.500,- skulle overføres fra min livrentepension til en ratepension. Det lyder bizart. Havde det været tilfældet, burde det være APs pligt som pensionsrådgiver, at fraråde dispositionen, da den ingen effekt ville få, eller i værste fald en negativ effekt, afhængig af min hustrus og min restlevetid.

Grundlæggende giver det fra mit synspunkt ikke mening, at overføre midler fra en pensionsordning til en anden, hvis det ikke har en positiv økonomisk effekt, og det mener AP, at det ikke har, jf. APs udsagn i skrivelse af 18. december 2019, sidste bullet.

Trods min bemærkning herom i skrivelse af 17. januar 2020, har AP ikke redegjort for den eventuelle fordel ved at oprette ratepensionen, hvilket falder i tråd med ovenstående, hvor AP skriver, at der ikke er nogen. Spørgsmålet, som står tilbage, er så: hvilken interesse har jeg i transaktionen, hvis den ikke giver mig en økonomisk fordel. Svaret er: ingen.

Uanset dette og i modstrid med sit eget udsagn mener AP, at jeg ved oprettelse af ratepensionen har fået en lavere personlig skat, jf. APs telefonnotat af 9. april 2018. Dette er ikke tilfældet. Min

personlige skat er nøjagtig den samme, som hvis beløbet var blevet stående på min livrente, som beløbet ifølge min arbejdsgiver, ..., var bestemt for. Beløbet blev ved indbetalingen af kommunen omfattet af fritagelsesbestemmelsen. Skattefriheden var således allerede til stede, i da ratepensionen blev oprettet, og er ikke genereret af ratepensionens oprettelse.

...

Det er ubestrideligt, at AP i denne sag har leveret dårlig og fejlagtig rådgivning. Som det kan ses af korrespondancen, har jeg oplevet følgende:

- Svigtende dokumentations- og telefonnotatkultur
- Manglende transparens i sagsbehandlingen
- Ingen dokumentation for indgåede aftaler
- Ingen konsekvensbeskrivelse af indgåede aftaler over for kunden
- Sagsbehandling på baggrund af formodninger i stedet for fakta
- Manglende erkendelse af begåede fejl og manglende efterfølgende handling
- Mistænkeliggørelse

APs dårlige og fejlagtige rådgivning har påført mig et økonomisk tab på kr. 26.899,80 som følge af manglende fradrag i min skattepligtige indtægt for indtægtsåret 2017. Hertil kommer et beløb svarende til forskellen på afkastet mellem ratepensionen og min livrentepension, som jeg desværre ikke for nærværende kan opgøre. Som jeg tidligere har meddelt til AP, forventer jeg, AP at godtgør mit tab."

Selskabet har i brev af 18/5 2020 til nævnet bl.a. bemærket:

"En del af den indbetaling, som selskabet har modtaget fra klagers arbejdsgiver, er efter aftale med klager anvendt til ratepension. Herved har klager opnået bortseelsesret for indbetalingen, men ikke privat fradrag.

Privat fradrag for indbetalinger til ratepension forudsætter indbetaling af private midler, og selskabet har flere gange gjort klager bekendt med, at private indbetalinger skulle ske via hjemmesiden, jf. sagens bilag 1 og 9. Det er derfor ikke berettiget, hvis klager reelt har haft en forventning om, både at kunne opnå bortseelsesret og privat fradrag for den samme indbetaling. Selskabet finder i den forbindelse anledning til at gøre opmærksom på, at klager har oplyst til selskabet, at han hele tiden var klar over, at indbetalingen af midler fra hans arbejdsgiver ikke ville medføre et privat fradrag, jf. bilag 6.

Klagers påstande om, at selskabet direkte skulle have frarådet ham at foretage en privat indbetaling, har formodningen imod sig, og det skal endnu engang understreges, at det er klager, som skal føre bevis for, at selskabet har pådraget sig et rådgivningsansvar."

Klageren har i brev af 9/6 2020 til nævnet bl.a. anført:

"De oplysninger om fradrag, som AP henviser til i brevet af 18. maj 2020, burde have været oplyst dels under telefonmødet med ..., som oprettede pensionen for mig, dels i det materiale som AP efterfølgende fremsendte til mig, men materialet indeholder intet om skatteforhold.

AP skriver, at klager har oplyst, *'at han hele tiden har vidst, at han hele tiden var klar over, at indbetalingen af midler fra hans arbejdsgiver ikke ville medføre et privat fradrag'*. Udsagnet er lodret

forkert, dette var jeg ikke bekendt med på oprettelsestidspunktet, og AP gjorde intet for at bibringe mig den viden, selv om det havde været relevant. Begrebet 'bortseelsesret' blev jeg først bekendt med ved samtalen med ved telefonsamtale med AP den 9.05.2018.

Uden skattefradrag giver oprettelsen af ratepensionen ingen mening, og det har fra min side været en klar og udtalt forudsætning for ratepensionens oprettelse. Jeg kan ikke se andre formål, og mangler i den forbindelse stadig, at AP belyser de fordele der er ved oprettelsen af ratepensionen, hvis der ikke følger et skattefradrag med, trods flere opfordringer herom. AP har derimod oplyst, at der ikke er nogen forskel på afkastet til henholdsvis livrente og ratepension. På den baggrund kan jeg ikke se formålet med oprettelsen af ratepensionen, hvilket AP har heller ikke kunnet, trods flere opfordringer herom.

...

Havde AP på tegningstidspunktet for oprettelsen af ratepensionen, eller ved fremsendelsen af pensionsoversigten umiddelbart efter, oplyst, at der ikke fulgte et skattefradrag med, havde jeg haft mulighed for at annullere aftalen og oprette en anden inden skatteårets afslutning den 31.12, men den manglende skattefradragsmulighed fremgår ikke af APs materiale eller rådgivning på oprettelsestidspunktet."

Klageren har i nyt brev af 9/6 2020 til nævnet bl.a. tilføjet:

"Jeg vil i tillæg til min tidligere besvarelse af APs skrivelse, atter gøre opmærksom på, at jeg på tidspunktet for ratepensionens oprettelse ikke var bekendt med at AP havde modtaget den ekstraordinære indbetaling til min livrentepension fra min tidligere arbejdsgiver. Dette blev jeg uformelt gjort opmærksom på under samtalen med pensionsrådgiveren, som foreslog, at en del af beløbet kunne anvendes til ratepensionen.

AP meddelte mig først den 15.12.2017 kl. 00:00, at beløbet er indgået. Ved den lejlighed meddelte AP fejlagtigt, at der er tale om en fratrædelsesgodtgørelse, og ikke som der retteligen er tale om, en ekstraordinær indbetaling på livrentepensionen, som jeg ikke selv kan råde over anvendelsen af. Jeg tænker at nøglen til APs misforståelse af situationen måske ligger her."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Af selskabets telefonnotat af 14/11 2017 fremgår bl.a.:

"Emne: Indbetaling til ratepension

...

Oplysninger (tilsagn/oplyste beløbsstørrelser refereres nøjagtigt): Sker via hjemmesiden og max 53.500 kr."

I brev af 14/12 2017 fra selskabet til klageren hedder det bl.a.:

"Fratrædelsesgodtgørelse

Ved din fratrædelse har vi modtaget 97.194,96 kr. fra din tidligere arbejdsgiver. Vi trækker 8 % i arbejdsmarkedsbidrag og 0,25 % i omkostninger. Derudover anvender vi 5 % til forhøjelse af bonuskapital.

Vi har brugt 53.500,00 kr. af fratrædelsesgodtgørelsen til at oprette en ratepension med sikring ved død. Resten af beløbet er brugt til at forbedre din livsvarige alderspension med tilhørende forsikringsdækninger. På pensions- og forsikringsoversigten kan du se, hvordan du er dækket."

Af selskabets telefonnotat af 27/3 2018 fremgår bl.a.:

"Oplysninger (tilsagn/oplyste beløbsstørrelser refereres nøjagtigt):

Kunde ringede d.d. Kunde oplyste at han i dec 2017 talte med en mand, de aftale at ønskede alderssum udbetalt, og lave indskud på rate, max beløb 53.500 kr. Kunde oplyste at Sampension mand, oplyste at der var modtaget ca. 97.000 kr. fra hans arb.giver, og de blev enig om at dette beløb skulle anvendes til rateopsparing.

MEnnnnn kunde var af den klare opfattelse at han ville få et fradrag på 53.500 kr. i 2017. Kunde havde forventet at få fradrag i 2017, grundet han har fået feriepenge udbetalt og tillagt hans personlige indtægt, og havde derfor brug for fradrag i 2017.

Har lovet at følge op og give besked til kunde den 28.3.2018, hvilket er gjort, jeg har oplyst at ... vil følge op og vende retur efter påske, gerne tirsdag eftermiddag på undersøge sagen på tlf ... (jeg kan se at ... samt ... har talt med kunde i efteråret/dec 2017, samt udfordringer i, at kunde ikke få et personligt fradrag i 2017)."

Af selskabets telefonnotat af 9/4 2018 fremgår bl.a.:

"Oplysninger (tilsagn/oplyste beløbsstørrelser refereres nøjagtigt):

Vi talte om fradrag for indbetaling ifm. fratrædelsesgodtgørelsen. Oplyst at vi har indberettet og da det er via arbejdsgiver er der bortseelsesret – derfor kan han ikke se det af årsopgørelsen – derimod i form af en lavere personlig indkomst. Har sendt besked om dette."

I nyt telefonnotat af 9/4 2018 hedder det bl.a.:

"Oplysninger (tilsagn/oplyste beløbsstørrelser refereres nøjagtigt):

Han kunne ikke finde hans skatteoplysninger, hvor det fremgår at han får fradrag for hans indskud på ratepension. Hjælper ham ind i hans skattemappe, så han kan se at vi har indberettet indskud på rate på 53.500 kr.

Det viser sig, at han ønskede at få et fradrag. Bortseelsesret var ikke nok. Hans fratrædelsesgodtgørelse var 'tvunget' til indbetaling på hans pension. Den kunne han ikke slippe for. Han har derfor hele tiden ikke vurderet at dette indskud gav ham et skattefradrag.

Forklarer at normalt, når man snakker fratrædelsesgodtgørelse. Så er det valgfri om den skal udbetales eller ind på en pensionsordning. Derfor kan vi nemt antage, at han får det fradrag som han ønsker. Ved at han får nedsat sin personlige indkomst via indskuddet.

Hans ønske var derfor at der skulle penge op af lommen, for at han fik et ekstra personligt fradrag. Det har ikke været det som ... havde fået opfattelsen af. Jf. kunde, var han indstillet i 2017 at indskyde de 53.500 kr. som privatperson.

Aftalt at jeg lige vil vende sagen, inden han får en tilbagemelding fra mig. Han følger at vi er økonomisk ansvarlig for at han ikke får det fradrag som han har ønsket. Vil derfor ham en kompensation fra os.

Sagen har været forbi ...+...+... ang. potentiel klage. Deres vurdering er at vi ikke har ydet forkert rådgivning. Ud fra vores notere, har det været med hensigt ang. fratrædelsesgodtgørelsen. Vi kan derfor ikke drages for økonomisk ansvarlig for hans manglende fradrag i 2017. Der er ingen måder at han kan få et fradrag tilbage i 2017, da skatteår er lukket. Skat vil heller ikke give tilladelse til dette."

Af selskabets telefonnotat af 10/4 2018 fremgår bl.a.:

"Oplysninger (tilsagn/oplyste beløbsstørrelser refereres nøjagtigt):

Fik fat i [klageren]. Forklarede at vi ikke mener at der har været en fejl i vores rådgivning. Dialog med ... har været om fratrædelsesgodtgørelse. Hvordan disse midler skulle placeres. Det bekræfter vores besked fra 14/12 også hvordan vi fordele indskuddet.

[Klageren] mener ikke at rådgivningen har været korrekt, og vores besked har været for dårlig. Der skulle f.eks. have fremgået at der ikke er fradrag i rubrik xx for ratepension, når indskuddet via arbejdsgiver placeres på ratepension. Mener derfor fortsat at vi har et rådgiver ansvar. Han er indstillet på at gå videre med sagen. Han holder fast i at, hans dialog med os har handlet om et fradrag som privatperson. Fratrædelsesgodtgørelsen giver ham ikke fradrag, kun bortseelsesret, og her lægger han vægt på at vi ikke har været ansvarlig i vores rådgivning.

Oplyste at vi som rådgiver, normalvis ikke siger nej til et indskud på en pensionsordning. Så hvis han har viftet med 53.000 kr. han ville indskyde, ville vi takke ja for dem. Oplyste at jeg har vendt sagen, men nærmeste leder, skatterådgiver og klageansvarlig. De har vurderet at der ikke er noget at komme efter i vores rådgivning. Han vil gerne have en tilbagemelding, om vi vil revurdere sagen. Ellers er han klar til at gå videre med det."

Klageren har i mail af 27/12 2018 til selskabet bl.a. anført:

"Ultimo 2017 kontaktede jeg pensionskassen med henblik på at tegne en ratepension inden for den daværende grænse for skattefradrag på ca. kr. 53.500-. Jeg nævnte eksplicit, at formålet var at nedbringe min skattepligtige indkomst.

Rådgiver ... meddelte mig, at jeg kunne oprette ratepensionen via 'tast selv'. Jeg spurgte, hvilket konto nr. jeg skulle overføre beløbet til.

... nævnte, at min arbejdsgiver netop havde indbetalt kr. 100.000,- til min pension. Han mente, at beløbet til ratepensionen kunne tages herfra. Dette havde jeg intet at indvende imod, men jeg gjorde opmærksom på, at jeg kunne overføre beløbet fra andre midler. Dette så ... ingen grund til.

Da jeg modtog min årsopgørelse for 2017 viste det sig, at fradragsbeløbet ikke var blevet indbetalt, hvilket medfører at mit tab beregnet ud fra en marginalskatteprocent på 50,28 kan opgøres til kr. 26.899,80 som følge af fejlagtig og dårlig rådgivning.

Jeg mener, at det er fejlagtigt at rådgive mig til at benytte midler som er overført fra min arbejdsgiver til min pensionsordning til at foretage indbetaling til en ratepension med henblik på at opnå et skattefradrag. Pensionskassen burde have været opmærksom på, at indbetalingen allerede var omfattet af skattefrihed, og derfor ikke kunne udløse et nyt fradrag, som var hensigten.

Ud over ovenstående mener jeg ligeledes, at det er dårlig rådgivning at benytte arbejdsgiverindbetalt pensionsmidler til at oprette en ratepension, uden at foretage en beregning og stille afkastet fra de to pensionsordninger op over for hinanden."

Nævnet udtaler:

Twisten angår, om selskabet på grund af mangelfuld, telefonisk rådgivning har pådraget sig et erstatningsansvar over for klageren for et skattemæssigt tab i relation til indskud på en ny ratepension ultimo 2017.

Klageren fratrådte den 1/11 2017, og i den forbindelse indbetalte hans arbejdsgiver et ekstraordinært beløb på 97.194,96 kr. i pensionsbidrag til selskabet. Klagerens pensionsopsparing var en livrente. Den 14/11 2017 og den 11/12 2017 kontaktede han selskabet telefonisk med henblik på at oprette en ratepension.

Klageren har anført, at han udtrykkeligt oplyste selskabet om, at formålet med at oprette en ratepension var, at han ved en privat ekstraindbetaling ønskede at opnå et fradrag i topskatten for 2017. Indskuddet på ratepensionen skulle derfor være 53.500 kr., svarende til den øvre grænse for fradragsberettigede indskud på ratepensioner i 2017. Han har videre anført, at selskabets medarbejder herefter oplyste, at ratepensionen i stedet kunne oprettes ved, at indskuddet blev trukket fra arbejdsgiverens ekstraordinære indbetaling på 97.194,96 kr., og at klageren på den måde ville opnå det ønskede skattefradrag uden at skulle foretage privat indbetaling.

Ratepensionen blev herefter oprettet på grundlag af midler fra arbejdsgiverens ekstraordinære pensionsindbetaling, hvilket selskabet bekræftede ved brev af 14/12 2017. Da klageren modtog sin årsopgørelse for 2017, kunne han konstatere, at han ikke havde opnået det ønskede skattefradrag for indbetalingen på ratepensionen. Han havde opnået bortseelsesret for samtlige ar-

bejdsgiverens pensionsindbetalinger, men ikke herudover fradrag i sin personlige, skattepligtige indkomst, idet han ikke havde foretaget nogen privat indbetaling ultimo 2017.

Klageren har anført, at selskabets fejlagtige rådgivning har påført ham et tab svarende til beskatningen af 53.500 kr. – dvs. ca. 26-27.000 kr. – som han ville have undgået, hvis selskabet ikke havde frarådet ham at foretage en privat indbetaling på ratepensionen.

Selskabet har afvist, at det har ydet utilstrækkelig rådgivning, og har desuden bestridt klagerens tabsopgørelse.

Selskabet har anført, at klageren blev oplyst, at han via selskabets hjemmeside selv kunne oprette en ny ratepension og foretage privat indbetaling på denne. Selskabet har videre anført, at selskabets rådgivning alene angik, hvordan arbejdsgiverens ekstraordinære indbetaling kunne anvendes. Selskabet har desuden anført, at der ikke er oplysninger i telefonreferaterne, der indikerer, at klageren skulle have modtaget utilstrækkelig rådgivning.

Nævnet bemærker indledningsvist, at klageren har bevisbyrden for, at selskabet som følge af mangelfuld rådgivning har pådraget sig et erstatningsansvar over for klageren.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at selskabet under telefonsamtaler i november og december 2017 har ydet mangelfuld rådgivning til klageren om pensionsindbetalinger og skattemæssige forhold, som kan føre til, at selskabet har pådraget sig et erstatningsansvar over for klageren.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klagerens påstand om fejlagtig rådgivning ikke underbygges af selskabets telefonnotater og heller ikke underbygges af opfølgende skriftlig korrespondance mellem parterne. Der foreligger derfor ikke tilstrækkeligt sikre holdepunkter for det præcise indhold af telefonsamtalerne mellem klageren og selskabet – herunder hvilke oplysninger, som klageren under samtalen gav selskabets medarbejder – til at kunne statuere, at selskabets medarbejder må have begået ansvarspådragende fejl.

Ankenævnet for Forsikring

17.

94549

Nævnet har videre lagt vægt på, at en ratepension som pensionsprodukt adskiller sig væsentligt fra en livrente derved, at der er tale om udbetalinger over en begrænset årrække. En pensionskunde kan således sagtens have det ønske, at en pensionsindbetaling placeres på en ratepension frem for en livrente, uden at der foreligger et ønske om opnåelse af yderligere skattefradrag eller bortseelsesret. Det forhold, at selskabet oplyste klageren om muligheden for, at arbejdsgiverens ekstraordinære pensionsindbetaling delvist kunne anvendes til indskud på en ratepension, indebærer derfor ikke i sig selv, at der er ydet mangelfuld rådgivning. Nævnet finder, at der heller ikke i øvrigt er godtgjort objektive omstændigheder i sagen, som tilsiger, at selskabets medarbejder må have rådgivet klageren forkert ultimo 2017.

Nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale erstatning til klageren.

Nævnet bemærker afslutningsvist, at et eventuelt erstatningsberettiget tab hos klageren i øvrigt – som sagen foreligger oplyst – højst ville kunne opgøres til forskellen mellem hans skattebetalinger, såfremt den ekstraordinære, private pensionsindbetaling på 53.500 kr. var blevet indbetalt i 2017, i forhold til, hvis samme beløb var blevet indbetalt privat til selskabet i 2018, efter han blev opmærksom på, at han ikke havde opnået et ekstra skattefradrag i 2017 på grundlag af oprettelsen af ratepensionen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen
formand